

ОДЯГ У СТИЛІ

ВІНТАЖ

80-ті роки. Імідж – усе

Це дуже меркантильне десятиріччя, яке занепокоєне тим, щоб заробити гроші, витратити їх, пишатися ними, загубити їх. Оскільки економіка перебувала на підйомі, а технології прогресували, люди хотіли «більше, більше, більше» й були готові заради цього працювати напруженіше. Успіх вимірювався розміром Вашого будинку та маркою машини, кількістю екзотичних відпусток, що Ви провели, навіть ресторанами, до яких Ви ходили. Імідж був усім, а гроші – силою.

Жінки, які понад 50 років боролися за те, щоб зламати скляну стелю кар'єрного світу, орієнтованого на чоловіків, розпочали у 80-х роках заявляти про себе, обіймаючи вищі посади у політиці, фінансах, юриспруденції й торгівлі.

Феміністки заявляли, що стало, нарешті, можливим «мати усе це», хоча в реальному світі більшість жінок з усіх сил намагалися балансувати між домівкою, роботою та родинними обов'язками.

В моді 80-х років домінує дух «загального споживання». Єдиний лейбл, який варто мати, – це дизайнерський, і його не заправляють акуратно усередину речі, а усіма способами виставляють напоказ, як емблему. Мода більш не була тим, що Ви носили, проте скоріш – кого Ви носили. Багато жінок із жахом згадують 80-ті роки – широкі підкладні плечі, високі зачіски, проте були й чудові стилі, які сьогодні відроджують сучасні дизайнери та шанувальники вінтажної одягу.

Якщо Ви хотіли досягнути успіху на роботі Ви мали одягатися так, щоб справити враження, і в 80-ті роки уніформою кар'єрних жінок став «діловий костюм». Піджак перегукувався з чоловічими формами 40-х років, з дуже широкими плечима з підплечиками, або вільної, квадратної форми, чи то укорочений, прилягаючий. Спідниця була максимально короткою та вузькою. Цей стиль надав жінкам відчуття влади і сили, нагадуючи при цьому оточуючим, що вони залишаються жіночними та сексуальними. Костюми часто-густо були приглушених тонів, таких як чорний, синій і сірий, проте використовувалися як яскраві основні кольори, так і ніжні пастельні.

Блузки були акуратними та стриманими, іноді біля шиї був м'який бант. Підплечики – невід'ємна частина стилю десятиріччя – з'являлася не лише в костюмах, а також в трикотажному одязі, сукнях і навіть бавовняних трикотажних сорочках. Силует мав форму перевернутого трикутника (широкий зверху, звужується конусом до низу). Баски привертали увагу до ушиті талії й пом'якшували вугласті стилі.

Захоплення фітнесом, яке розпочалося на кінець 70-х, стало повсюдним у 80-ті. Це був час супермоделей, з їхніми красивими обличчями і бездоганними тілами. До обов'язкового набору – ідеальна робота, ідеальна робота та ідеальна домівка – додалося очікування, що жінки матимуть ідеальну фігуру, струнку й треновану.

Пройшовши шлях від бігу підтюпцем до аеробіки, підтримання фізичної форми стало важливою частиною розкладу дня жінки, і дизайнери спортивного одягу розпочали спеціально обслуговувати цей новий ринок. Костюми для бігу пастельних тонів, облягаючі трико і спідня білизна були деякими з інновацій, які придумали дизайнери для жінок, що турбуються про свою фігуру.

Відгалуженням шаленого захвату фітнесом став інтерес до танців та гімнастики, що спричинили появу цілої низки стилів для денного одягу. Просторі бавовняні сорочки були обрізані й спущені з пліч, смугасті гетри носили разом з джинсами та кросівками, а балетки набули піку популярності. Легінси, колись використовувані виключно спортсменами, стали носити під величезні мішкваті джемperi або під молодіжні багатоярусні спідниці. Спортивний одяг у вигляді боді прийшов навіть до зали засідань ради директорів, створивши під костюмом витончену обтічну лінію.

Класична футболка, що ніколи раніш не цінувалася модою, стала головним засобом заявити про себе як модну людину: на ній писали слогани. Ці футболки були довгими і мішкватими, й багато дівчат носили їх як сукні з колготками чи легінсами.

ВІНТАЖ – це одяг давніх часів, що отримав друге дихання в руках прозорливих шанувальників антикварних цінностей. Цей стиль завойовує серця людей, які проповідують романтику, шарм та нестандартність, як стиль життя.

Ще одна сфера уваги жінок – трикотажний одяг. Широки светри з яскравими інноваційними рисунками були надзвичайно популярними. Їх носили з легінсами або підджинси. Більш гламурна версія мала рукави «летюча миша», U-подібний чи косий виріз та оздоблення у вигляді бісеру, блискіток або аплікації. Деякі жінки відмовлялися від чоловічих стилів 80-х років на користь старомодного традиційного вигляду. Блузки із шарами оборок з прозорого шифону або крепу носили із спідницями в складку середньої довжини та туфлями на плоскій підшві. Такий вигляд, незважаючи на те, що він був невиразним нецікавим, користувався популярністю поміж кар'єрних жінок, які вбачали у ньому уніформу вищого класу. Незважаючи на загальний консерватизм стилів 80-х років, авангард продовжував експериментувати з модою та індивідуальністю.

«Нові романтики» набирали натхнення у денді XVIII століття, поєднуючи блузки з оборками і панталони, пальто у стилі мілітарі й чоботи до колін.

Панківський вигляд 70-х років оформився у сексуальний вигляд гранж дівчат 80-х років, які комбінували бюст'є, мереживні спідниці, колготки «сіточка», рукавички без пальців і безліч прикрас для створення еkleктичного вигляду. Кредо 80-х полягало у такому: працювати завзято, відпочивати добре. Ексклюзивні ресторани пропонували нову кухню, процвітали закриті клуби, й яскраве нічне життя набуло культового статусу. Вечірній одяг 80-х років поєднував дві крайності. Чи то він був розкішним, пишним та екстравагантним за кроєм, чи то надзвичайно коротким, облягаючим і мінімально оздобленим, надаючи можливість вигинам тіла бути справжнім декором. Для балів та решти формальних цілей ідеальними були вишукані вечірні сукні, що нагадували пишні творіння 50-х років. Зшиті з тафти, шовку, оксамиту й тюлю, вони зазвичай мали довжину до підлоги, використовували величезну кількість тканини на оборки, буфи і яруси. Кольори були насиченими, а сукні – дуже декоровані бісером, блискітками, мереживом або вишивкою.

Часто-густо сукня була без бретельок чи з одним відкритим плечем, ліф – облягаючим, з пишною спідницею у складку. Інноваційний варіант – пишна спідниця, що схоплювалася за пружком, створюючи чарівний ефект буфа.

Для менш формальних заходів ідеальним способом для жінок продемонструвати чудову фізичну форму свого тіла була міні-сукня «труба». За допомогою лайкри ці сукні облягали їхню володарку, залишаючи мало простору уяві.

Зазвичай прості за кроєм, вони були без рукавів, з U-подібним вирізом або з одним відкритим плечем і доходили до середини стегна. Зшиті з простого чорного оксамиту, вони були шикарними коктейльними сукнями. А використання алого джерсі робило їх надзвичайно сексуальними та ідеальними для нічного життя у великому місті.

Ті, хто не хотів демонструвати своє тіло, могли шикарно одягнутися у драповані східні штани й топ. Такий одяг обмотували навколо тіла, й він, будучи дуже спокусливим, водночас не був гранично відвертим, створюючи витончено-елегантний вигляд.

Діловий костюм 1980-х потребував такого ж виразного взуття, і в моду знову увійшли туфлі на шпильках. Подовжуючи ногу й роблячи жінку вищою, вони були дуже важливою деталлю як для денного, так і для вечірнього одягу. Іншим життєво важливим аксесуаром стали кросівки. Ділові жінки приходили у них на роботу, а в неробочий час дівчата носили їх з джинсами та светрами. Красивою альтернативою цьому були мокасини завдяки своєму повсякденному шику. Прозорі чи матові колготки чудово поєднувалися з ошатними костюмами, проте поза роботою жінки вибирали більш яскраві вироби – від мереживних колготок до панчіх з діамантовим дизайном на щиколотці.

Капелюшки носили рідко, за виключенням офіційних заходів, коли вони були чи то акуратними таблетками, чи то ширококрисними капелюшками канот'є. Оскільки дизайнери докладали усіх зусиль, щоб вловити кожен аспект світу моди, ще одним символом статусу стали темні окуляри (чим більше й дорожче – краще).

Широкі, еластичні ремені з декоративними пряжками підкреслювали завужену талію, а пояси-ланцюжки акцентували облягаючі сукні з лайкрою. Ділові костюми могли мати суровий вигляд. Один із способів зробити їх жіночнішими полягав у тому, щоб накинути на плечі шаль. Зроблені з тонкої шерсті або шовку з традиційними рисунками, ці шалі додавали одягу витонченого вигляду. Невеликий шарф носили пов'язаним навколо шиї для більш неформального вигляду.

Захоплення дизайнерськими лейблами досягло свого піку в звичайних і дорожніх сумках, які покривали логотипами та емблемами.

Сумка стала найдешевшим способом купити річ у дизайнерському стилі – особливо, якщо вона була підробкою, придбаною на ринку. Стилї сумок були різними – від маленьких стьобаних дизайнів, що популяризували Шанель, до великих шкіряних дорожніх сумок, необхідних для перевезення факсів, пари запасного взуття й мобільного телефона.

У сфері вечірньої моди вважалась шиком сумка на застібці й у тон до неї туфлі-лодочки.

Сміливі форми стилів 1980-х років потребували надзвичайних прикрас, і в моду знову міцно увійшли блискучі речі. Інноваційні діамантові брошки прикрашали лацкани костюмів ділових жінок, а на зап'ясті їхніх рук був коштовний дизайнерський годинник чи його імітація.

Костюмні прикраси були дуже яскравими й такими, що впадали в око: вдень носили великі золоті й перлові сережки, а увечері – блискучі сережки та намисто.